

**ANTIQUAE LINGUAE BRITANNICAE, NUNC
COMMUNITER DICTAE CAMBRO-BRITANNICAE,
A SUIS CYMRAECAE VEL CAMBRICAE, AB ALIIS
WALLICAE RUDIMENTA: JUXTA GENUINAM
NATURALEMQUE IPSIUS LINGUAE
PROPRIETATEM, QUA FIERI POTUIT ACCURATA
METHODO ET BREVITATE CONSCRIPTA**

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649158294

Antiquae linguae britannicae, nunc communiter dictae cambro-britannicae, a suis cymraecae vel cambricae, ab aliis wallicae rudimenta: Juxta genuinam naturalemque ipsius linguae proprietatem, qua fieri potuit accurata methodo et brevitate conscripta by John Davies

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

JOHN DAVIES

**ANTIQUAE LINGUAE BRITANNICAE, NUNC
COMMUNITER DICTAE CAMBRO-BRITANNICAE,
A SUIS CYMRAECAE VEL CAMBRICAE, AB ALIIS
WALLICAE RUDIMENTA: JUXTA GENUINAM
NATURALEMQUE IPSIUS LINGUAE
PROPRIETATEM, QUA FIERI POTUIT ACCURATA
METHODO ET BREVITATE CONSCRIPTA**

ANTIQUE *Tegit.*
LINGUÆ BRITANNICÆ,

NUNC COMMUNITER DICTÆ

CAMBRO-BRITANNICÆ,

A SUIB

CYMRÆCÆ, VEL CAMBRICÆ,

AB ALIIS

WALLICÆ,

RUDIMENTA:

JUXTA GENUINAM NATURALEMQUE IPSIUS
LINGUÆ PROPRIETATEM,

QUA FIERI POTUIT ACCURATA METHODO ET
BREVI TATE CONSCRIPTA.

EDITIO ALTERA.

OXONII,

Prostant venales apud COOKE, et PARKER; MACKINLAY,
Strand, PAYNE, Pall Mall, Londini; BROSTER, et
POOLE, Cestriæ; CARNES, Holywell.

1809.

REVERENDO ADMODUM IN CHRISTO PATRI

GULIELMO

EPISCOPO ASAPHENSI DIGNISSIMO;

ET

COLLEGII ÆNEI-NASI APUD OXONIENSES

PRINCIPALI VIGILANTISSIMO;

HANC NOVAM

JOHANNIS DAVIES, S. T. P. GRAMMATICÆ

EDITIONEM,

SUB EJUS PATROCINIO SUSCEPTAM

ET ABSOLUTAM,

QUA PAR EST REVERENTIA

D. D. D.

EDITOR.

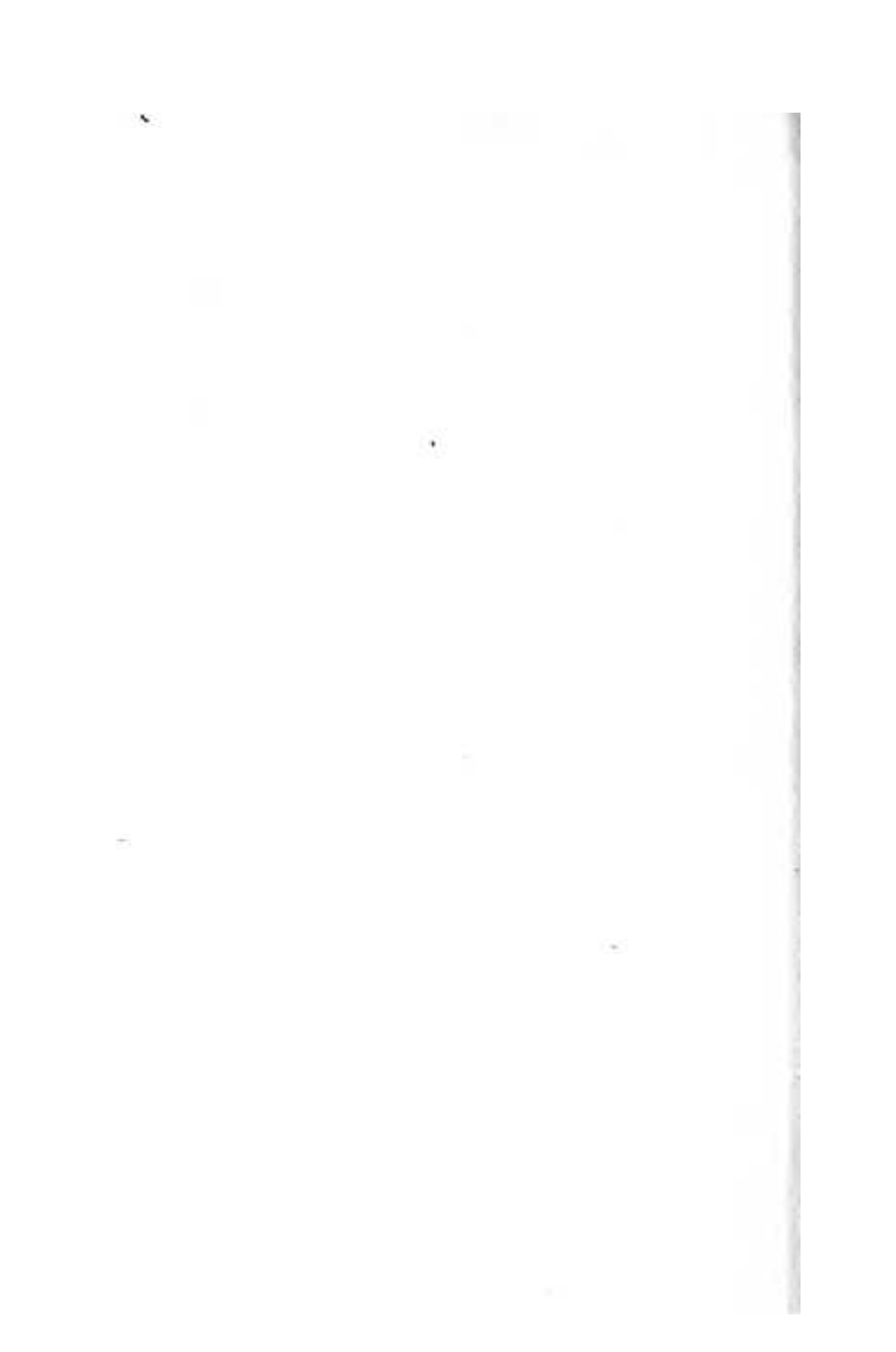
JUNII DIE VICESIMO
MDCCCIX.

LECTORI S.

NON abs re existimavimus in usum Studiosæ Juventutis hanc eruditissimi Auctoris Grammaticam, vix ullo jam pridem pretio comparandam, in medium proferre. Editionem priorem, extremis tantum in paginis notis minusculis hic illic adjectis, accurate secuti sumus.

Hæc Additamenta ex auctoris autographo exscripta, quæ mecum benignissime communicavit Episcopus Londinensis, præsul de Ecclesia Cambro-Britannica bene meritus, haudquam sunt spernenda. Ed.

- P. 27. Litera C. K anglicum.*
- P. 29. l. 6. Et scribunt Teutones *cb* ubi Angli *gb*, ut Rich, Right, *Verfteg*.
- P. 30. l. 22. Scribebant etiam Latini Serfus, Corfus, pro Servus, Corvus.
- P. 38. l. 13. *Pro ut lege ut nec.*
- P. 51. note (l) *Pro l. i. c. 2. lege l. ii. c. 1.*
- P. 53. l. 11. Sunt et Arabibus pluralia in Owna.
- P. 54. l. 15. Simile est Arabum plurale in Aton.
- P. 61. l. 10. In Latinis *au* et *o* inter se invicem mutantur; Plaufellum, Plotellum; Aulula pro Ollula; aufculari et aufculum pro osculari et osculum, dicit *Festus*. Aurichalcum pro Orichalcum: et quæ per *au* scribebantur, per *o* pronunciabant veteres Lat. *Quint*.
- P. 62. l. 17. Sic et apud Arabes ab uno pl. formatur aliud ad copiam sermonis.
- P. 66. l. 15. Similis est terminatio Eth 7 Heb.
- P. 68. l. 2. Adde Drudaniaeth.
- P. 92. l. 2. Est et Arabibus similis locutio, Deus est in potente, i. e. potens: Ego sum in credente, i. e. credens.
- Ibid. l. 15. Sic et Arabes.
- P. 107. l. 25. Sic Arabice Modus infinitivus nomini verbali Lat. respondet.
- P. 186. l. 26. Ita et apud Arabes nominativo plurali eleganter præponitur verbum singulare.

VARIA ERÚDITIONE CONSPICUO,
MULTISQUE NOMINIBUS PLURIMUM VENERANDO
SENI,
AMICO SUO SEMPER AMANTISSIMO,
EDMUNDO PRISEO,
ARCHIDIACONO MEIRION.

S.

FESTINANTI mihi, vir venerande, paucis te super impolitis hifce Rudimentis evulgandis consulere, quod unicum huic præfatiunculæ destinâram; præfagire cœpit animus, etiam in me tantulum, linguamque nostram Britannicam, sua vibraturum tela Momum; cujus is demum calumnias evitare solet, qui tute nimis latendo sibi cavere solet, nunquam in publicum prodire. Hujus igitur fufurtis primo loco occurrere, nec tibi molestum, nec a re nostra alienum fore existimavi. Criminatur ergo quod aliorum laboribus, qui in hac arena feliciter desudarunt, hanc meam opellam addere, et, quod aiunt, post Homerum Iliada, aut ausus fuerim, aut supervacaneum non duxerim. Nec tamen est quod hoc tantopere miretur, si meminisse libeat, quantumvis Hippia non placuerit *ἀπὸ ταῦτα* audire, Socrati tamen valde placuisse *ὃ μόνον ἀπὸ*

ταῦτα, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν αὐτῶν* simulque animad-
 verterit, in linguæ Britannicæ Grammaticis tra-
 dendis præceptis, a nemine, saltem recentio-
 rum, ad summum esse perventum. Aliorum
 laboribus nos multum adjutos fatemur; cum
 omnes accessiones principiis, magna ex parte,
 debeantur. *Qui tamen ante nos scripserunt ma-
 gistri nostri non sunt*, in quorum verba jurare
 necessariam sit; *sed duces*, quorum vestigia, qua
 recta incedunt, premere par est; *Et ab iis mul-
 tum est futuris relictum.* ^b *Pigrique nimis est in-
 genii contentum esse bis quæ ab aliis sunt inventa;
 nec quicquam absolute perficietur unquam, si in-
 ventis simus semper contenti.* Si igitur aliorum
 labores studiosis satisfecisse vidissemus, labore
 hoc nostro lubenter supersedissemus. Sed cum
 omnes, quorum libros videre contigit impressos,
 poeseos Britannicæ ignaros sese profiteantur,
 quæ potuit ab eis quicquam solidum et absolu-
 tum in Grammatica præstari, quibus quarta
 ejus pars Profodia defuit? Sed, doctorum o-
 missis perfectionibus, notare defectus, nostri
 non est instituti. Tantum accessionem opellæ
 nostræ fore Ecclesiæ Britannicæ non inutilem
 speramus, et ex labore nostro fructum aliquem
 ad nonnullos perventurum. Quod si præstite-
 rimus, *Omne*, quod ait ille, *punctum tulisse* no-
 bis videbimur. Sin minus, amplum satis operæ
 nostræ pretium reportabimus, si conatibus hisce

* Seneca Ep. 33.

b Quintil. lib. x. cap. 2.